

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 06. szám

2016. július 11.

Kézfogások és találkozások a hatvanhatodikon

A hatvanhatodik Vasutasnap idén Kisvárdán kezdődött, délelőtt tíz órakor. A vasútállomáson rövid ünnepségen hallhatták az érdeklődők az állomás múltjáról, de főleg a jövőjéről, hiszen átépül, és korszerűsödik mind az utazóközönség, mind pedig a vasutasok számára. Az első ütemben parkoló épül a kapcsolódó úttal, a második lépésben aluljárók, peronok épülnek, és a vágányhálózat is megújul, végül pedig a régi felvételi épület szépül meg – mindezt Dávid Ilonától, a MÁV Zrt. elnök-vezérigazgatójától hallottuk, aki Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterrel adott át emlék pakettet Balogh Lászlónak, Kisvárdai állomásfőnökének.

Ezek után a Várfürdő szomszédságában folytatódott a nap, és a megnyitón hallhattak elismerő és dicsérő szavakat a vasutasok. Rendhagyóan a felszólaló vezetők nem a színpadról beszéltek a hallgatósághoz, hanem a vendégek közelébe mentek. Dávid Ilona és Seszták Miklós mellett Mosóczi László, közlekedéspolitikáért felelős helyettes államtitkár, Kovács Imre, az RCH elnök-vezérigazgatója, Csépe András, a MÁV-START Zrt. Záhonyból indult vezérigazgatója és Leleszi Tibor, a város polgármestere szóltak a vendégekhez. Az ünnepelők között voltak Nagy Krisztián, debreceni területi igazgató, Gubik László, a Záhony-Port Zrt. vezérigazgatója, és a vasútállomások helyi vezetői.

A továbbiakban zenekarok, kedélyes előadók szórakoztatták a közönséget. Miközben kötetlen, szívélyes, gyakran baráti találkozókát láthattunk, kollégák és vezetők között egyaránt, hol a többnyire kellemes napfényben, hol pedig a vasútállomások sátraiban. A háttérben zajlottak a focimeccsek, és főttek a finom étek, majd azok zsűrizése, hiszen főzőverseny is volt a rendezvényen.

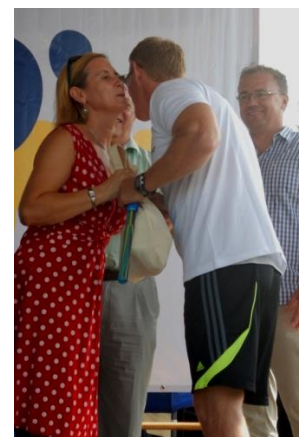

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Az eredményhirdetésen kiderült, igen aktívak voltak a záhonyi kollégák mind a fociban, mind a főzésben – mert a vasutasok univerzális szakemberek, ahogyan a díjak átadása előtt Mosóczi László is jelezte. A fociban második lett a Vasútörök válogatottja, és a kupát a záhonyi cargo focistái nyerték el. A gólkirály is közülük került ki, mégpedig Balogh Sándor személyében, tizenegy rúgott góllal. A záhonyi Vasútbiztonság főzőcsapatát pedig különdíjra tartotta érdemesnek a zsűri. Mondanom sem kell, hogy szakszervezetünk tagjai a derékhadban jeleskedtek.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Következtek mindenki számára a gondtalan szórakozás órái, majd a fesztivál esti koncertjei, még sok kellemes találkozással és őszinte kézfogásokkal. Bízunk abban, hogy mindezekből a következő évre is marad a békés együttműködés reményében, mindannyiunk javára.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vasutasnapi villáminterjú

„Selyemvasútról”, vasútállalati megegyezési készségről, ütemes menetrendről, tarifaközöségről váltottunk szót Kisvárdán, a Vasutasnap kellős közepén Dr. Mosóczy Lászlóval, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium közlekedéspolitikáért felelős államtitkár-helyettesével. Szakmai múltjára jellemző, hogy máig sok ismerőse, vasutas barátja él a térségben.

Először is engedje meg, hogy gratuláljak helyettes államtitkári kinevezéséhez, hiszen azon kevés felső vezetők egyike, aki a vasút garádjait végigjárva jó ismerője a vasutasok, és a vasút gondjainak. Valóban, huszonnyolc évet töltöttem a vasút kötelékében.

Visszatérő gond, hogy kit és mit szállítsunk. Néhány éve napirenden van egy kelet-nyugati korridor, a régi kereskedelmi útvonalak nyomán a „selyemvasút” kiépítése. Holt tart most ez a lehetőség?

Az Európai Unió 2010-ben jutott arra az elhatározásra, hogy rendeleti szinten szabályozza az áru fuvarozási korridorokat. Ez azt jelenti, hogy kiválasztottak kilenc fontos vasútvonalat, melyeken az európai áru fuvarozás nyolcvan százaléka zajlik. Az volt a cél, hogy ez az arány növekedjen, még vonzóbb legyen a vasút. Tehát olyan szabályozást kell teremteni, hogy egyszerűbb legyen ezeken a vonalakon közlekedni, a menetrendszerűség javuljon, illetve az infrastrukturális fejlesztéseket is a korridorokra kell összpontosítani. Magyarországon az első lépésben két korridor halad át, az egyik a hetes, Hegyeshalom és Lökösháza között, a másik pedig a mediterrán korridor, amely Spanyolország, Franciaország, Szlovénia útirányon éri el hazánk területét. Ez Budapesten át Záhonyig megy tovább, tehát bekapcsolja Záhonyt az európai vérkeringésbe. Dolgozunk azon, hogy egy OSZZSD (keleti vasúttársaságok szervezete) korridorot kapcsoljunk Záhonytól ehhez a mediterrán folyosóhoz, amivel még nagyon volumenű áru érkezik hazánkba. Ennek a politikai-gazdasági alapjai megvannak, most már élettel kell megtölteni, olyan feltételeket kínálni az áru fuvarozó vasúttársaságoknak, hogy érdemes legyen erre közlekedni. Erre jöjjenek a vonataik, ne a kerülő útirányok felé, és akkor visszatérhet az élet, ami a tőlünk független orosz-ukrán helyzet miatt visszaesett az elmúlt években.

Hírek szerint az RCH és a Záhony-Port fontos megrendelője, a Dunaferri árcsökkentés szeretne elérni. Mi várható a kérdésben?

A Dunaferri nyilván az az érdeke, hogy minél olcsóbban jusson el az alapanyag a bányából a kohóig, és sajnos Záhonyt is érinti, hogy csak Szlovákiát említsem. Minden magyarországi résztvevőnek arra kell törekednie, hogy miképp tudják a költségeiket ésszerűsíteni, ami a csökkentés irányába kell, hogy hasson. Én úgy látom, hogy a tárgyalások jól haladnak, magas szintű képviselővel vesznek részt a felek, és biztos vagyok benne, hogy megegyezés fog születni. Ez a cargonak is érdeke, hiszen nagyobb volumenű szállíthat. A Záhony-Portnak, Záhonyt, a térségnek is, hiszen a munkahelyek megmaradnak, netán újabbak létesülnek, és az államvasútnak is, mert négyszáz kilométert megy az áru Magyarországon, ami nem elhanyagolható pályadíj-bevétel.

A vasút másik visszatérő gondja a személyszállítás, annak mértéke. Milyen esély lát arra, hogy többen utazzanak vonattal, jobban szeressék az utasok a vasutat?

Látjuk, hogy a MÁV-START is a személyszállítás korszerűsítésére törekszik, amit három módon lehet elérni. Az egyik, hogy korszerű, jobb járműveket közlekedtet, például már több mint százhusz motorvonatuk van. Ezekkel régebbi járműveket lehet kiváltani, ami fokozatos javulást jelent. A másik lehetőség a menetrend, mely téren az utasok igényeinek megfelelő ütemes menetrend országsszerte történő bevezetése a cél. A harmadik út pedig, ami biztosan meg fog valósulni középtávon, a vasút és az autóbussz társaságok jobb együttműködése, illetve a tarifaközösség: Tehát aki menetjegyet vásárol autóbusszra, annak ne kelljen külön vonatjegyet is vennie, hanem az utazás teljes útvonalára egyszerre válthassa meg azt. Ebbe az irányba kell menni, ezen dolgozunk.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Továbbélő hagyomány

Immár több évtizedes hagyomány hogy a három ország szakmabeli kollégái egy közös találkozón sportolnak, ez jelesül a kispályás foci. Korábban évente találkoztak mindhárom országban, de most már csak évi egy találkozó van.

Annak ellenére, hogy vezetők jöttek mentek, szervezettek ide-oda, ez a rendezvény kiállta az idők próbáját. Így történt ez most is, július 6-án Csapon találkoztak a sportolók és vezetőik. A szakmai beszélgetéseken túl természetesen a focilabda is újtára indult. A végeredmény szoros lett, hiszen a szlovák csapatot minkét ellenfél, az ukrán és a magyar is megverte, így maradt a döntés az ukrán magyarra. A döntő 2:2-es döntetlennel ért véget, így a jobb gólkülönbséggel az házigazdák lettek az elsők, a záhonyi csapat a második, és a Tiszacsernyői focisták pedig harmadik helyezést értek el.

A házigazdák kitettek magukért, mert nagyon jó színvonalon szervezték meg a derbit. Jövőre Tiszacsernyő ad otthont a következő találkozónak.

Zubály Bertalan

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Befejeztük

Berekfürdő felújításával végeztünk a héten, amihez lelkes csapatra, tenni akarásra és persze kitartásra volt szükség. Megjegyzem, az sem volt hátrány, hogy az időjárás mindig kegyes volt hozzánk. Ha számadást kellene végeznünk, akkor tíz nap alatt huszonegy ember tette a Vasutasok Szakszervezetének üdülőjét újra lakhatóvá, amihez a 293 óra kikérőn túl sok-sok szabadnapra is szükség volt. Bár olvasóinkkal rendszeresen tudattuk, hogyan állnak a munkálatok, de emlékeztetőül néhány dátum.

Április elején nyolcad magammal kezdtünk bele a nem kis falatot jelentő melóba. Itthonról nézve egyszerűnek tűnt, s azt gondoltuk sok mindenre elég a hétvége. A szombati napra segítség is érkezett Meleg János VSZ elnök és Horváth Csaba alelnök személyében. Ez a hétvége egy apartman, a konyha és az ebédlő rendbetételére volt elég. Ekkor úgy okoskodtunk, hogy egy hét több mindenre elég lehetne. Ezért májusban váltott csapattal öt napig

dolgoztunk és csak két apartman maradt hátra. Ezt fejeztük be a hét első három napjában.

Több évtizedes vasutas múlttal eddig is sejtettem, hogy a jó vasutas mindenhez ért. Erről a felújítás során meg is győződtem, mert például a főrendelkező nem csak a berendezést kapcsolgatja jó érzékkel, nem ismeretlen előtte az ecset, a víz és villanszerelés, de még a főzés sem. Bevallom én magam sem csiszoltam és festettem ennyi ablakot, mint ahogyan Grundáné Jutka sem. De azt sem hiszem, hogy Szegvári Emese látott már ennyi rozsdás rácsot, amit ő varázsolt újjá. S talán Kovácsné Csilla is Guinness rekordot döntött mosás-vasalás-függönycsipeszelés kategóriában. Azonban ne hullasson senki könnyet verejtékes munkánk miatt, mert minden nehézség ellenére jókedvvel dolgoztunk. A jó munkához szükség van egy jó vezetőre, s ez esetben ez nem én voltam. Azt is mondhatnám, hogy mindez nem jöhetett volna létre, ha nincs Grunda Zsolti.

De fordítsuk komolyra a szót Berekfürdő ügyben. Az üdülő ugyan kész, de üdültetésről még nem beszélhetünk. Ehhez még nagyon sok mindenre szükség lenne. Nincs például tv, internet, s nemcsak a komfortérzetünk hiányos, de sok-sok hatósági engedélyre is szükség van még.

Végezetül újra köszönetet kell mondanom mindenkinek, aki odatette magát: Grunda Zsolt, Nagy Attila, Juhász László, Szegvári Emese, Grundáné Jutka, Kovácsné Csilla, Dojsánszkiné Éva, Balogh Attila, Szatmári Béla, Szenes Zsolt, Zakor György, Lengyel Antal, Votyku László és Gáspár Zoltán.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ÁLCA

Kovács meglátogatja barátját. Amikor belép a lakásba, döbbenet látja, hogy egy életnagyságú Cindy Crawford képet kefél az ágyban. Hú, te idáig süllyedtél, hogy felnőtt férfi létedre egy fényképpel hemperegsz! – kérdezi hűledezve.

– Csitt legyen, alatta van a szomszédasszony!!!

KÍVÁNSÁG

Az idősebb író elhatározza, hogy könyvet ír a dzsungel életéről. Afrikai útja folyamán megismerkedik egy férfival, aki már régóta a dzsungelben él. Megkérdezi tőle, ha ő egy tündér volna, és teljesítené három kívánságát, mi lenne az. Nekem csak két kívánságom volna – kezdi a választ a férfi – mielőtt meghalnék, szeretnék látni egy szép meztelen nőt, és egy fehér elefántot. Hát, az egyik kívánságát már teljesíteni is tudom! – mondja az író, és bemegy az erdőbe egy fa mögé, ahol levetkőzik, majd meztelenül előlép. Nos, uram mit szól hozzá? – kérdezi izgatottan.

– Nahát, ez csodálatos, köszönöm önnek! Most már csak egy szép meztelen nőt akarok látni!!!

MEGLEPETÉS?

A házibuli közepe táján egy csinos nő kimegy az erkélyre levegőzni. Kihajol a korláton, s egyszer csak érzi, hogy hátulról egy kéz megemeli a szoknyáját, aztán pedig egy férfi nemi szervét érzi a lábai között. Na – sikolt fel a nő, ki az?

– Nyugi, csak egy jó barát...

Balogh Attila